

Fôira acést'a ese in tóta joi-a, — dar
prenumeratiunile se primescu in tóte dítele.

Pretíulu pentiu Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentiu alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte si dienié si banii de prenumeriune
sunt de a tramite la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Pentru ce ? — éc' asié !

Omenimea, in nedreptatea si partinirea sa
sfasie fara crutiare pe nerodi.

Dar, pentru Dumnedieu, fiti mai indulgenti
condamnandu acésta turma: nu uitati, cá ea forméza
bas'a fundamentala a societátii.

Lumea ar paré tabloulu celu mai tristu, celu
mai monotonu, de ar fi compusa numai de intielepti.

* * *

Fara nerodi, perfidi'a, injosirea, hoti'a, calom-
ni'a, siarlatani'a, suficieni'a lingusirea, vanitatea, si
alte mii de mici nuantie, aru disparé cu totulu in
cátu acestu mare tablou numitu *Lumea* ar deveni
obositoriu, lipsindu-i concursulu acestoru motori ai
societátii.

* * *

Nerodii dara sunt de utilitate publica.

Si principalulu loru meritu e tocmai aceea ce
se pare, la prim'a vedere, cá este principalulu loru
defectu: ei nu rationéza, séu mai bine, tóta ratiunea
loru se cuprinde in respunsulu: **Éc' asié!**

* * *

Intréba pe unu principe: pentru ce este surdu
la strigatulu unei natiuni intregi?

Pe unu ministru: pentru ce se inganfa de in-
capacitatea sa?

Pe unu deputatu: de ce se abtiene la voturile
salutarie natiunii sale?

Pe unu functionariu: de ce este servilu cu cei
mari si arogantu cu cei mici?

Respunsulu loru va fi: **Éc' asié!**

* * *

Intréba pe unu literatu l de ce face politica in
locu de literatura?

Pe unu filologu: de ce pocesce limb'a?

Pe unu umoristu: de ce n'are saru?

Pe unu jurnalistu: de ce si vinde pén'a?

Pe unu poetu: de ce tortura pe lectori cu ver-
suri schiope?

Pe unu baetiellu: de ce fuge de la scóla, per-
diendu timpulu cu jurnalistic'a séca séu cu discurs-
suri publice insipide?

Intréba-i, si toti pana la unulu ti-voru res-
punde: **Éc' asié!**

* * *

Intréba pe unu autoru dramaticu, de ce com-
pune piese, in cari *patiesce* numai elu?

Pe unu directoru de teatru: de ce asardéza pe
scena comedii clasice, reu interpretate de artisti si
reu intielese de spectatori?

Pe unii actori: de ce nu se asociéza intre
dinsii, in locu de a platí din munc'a loru o lista ci-
vila unui dictatoru de culise?

Pe unele actritie: de ce canta a fi respectate
numai ca artiste, ér nu si ca femei?

La aceste intrebâri, vei capeté acela-si re-
spunsu: **Éc' asié!**

* * *

Intréba pe unu tata de familia: de ce se ruina
cu D-n'a X, si neglige educatiunea copiiloru sei?

Pe unu bacanu avutu: de ce si-marita fét'a cu
unu lifuroiu de logofetiellu?

Pe unu negutiatoriu: de ce face creditu unui
fasionabilu, co n'are alta avere nici chiaru in perspec-
tiva, de cátu venitulu jocului de carti?

Pe unu elegantu: de ce cumpera aceea-si haina
cu indoitu pretiu?

Pe unu patriotu de ocaziune: de ce a dísu *da*
si n'a avutu curagiulu de a díce *nu*?

Pe unu camatariu : de ce imprumuta cu suta la suta si in conditiuni de a riscá sumele imprumutate din caus'a lacomieii sale?

Pe o dama frumósá : de ce pune albu si rosiiu pe obradiu, candu peliti'a naturala i vine mai bine? Intreba-i, si toti ti-respondu : **Ec' asié!**

* * *

Si cu tóte acestea, nerodii, o mai repetámu, sunt totu asié de utili ca si ómenii de spiritu, a carora ei sunt Providenti'a.

Nimicu nu este de prisosu in natura : deci, ei trebuie sê-si deplinésca misiunea lorú aci josu.

Sórele e ardiatoru, inse de l'ar fi suprimatu bunulu Domnedieu, omenimea n'ar fi potutu esistá Plói'a, candu cade in torente, o superatória; inse suprimédu-se, vitalitatea s'ar stinge.

Suprimati pe nerodi, si cauzele perdute nu voru mai gasi aperiatori; suprimati-i, si industriale riscate nu voru mai avé sprijinitori; suprimati-i, si reputatiunile usurpate nu voru mai esistá; suprimati-i, si se va perde deosebirca intre bine si reu.

Mi-iau caciul'a pana la pamentu denaintea nerodiloru, repetendu acestu cuventu alu Evangeliului : „fericiti cei saraci cu duhulu, cá aceia voru mosteni imperati'a ceriului.“

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frate de cruce!

Te vei mirá vedindu, cá ti scriu din Paris. Lucru fórte naturalu! Esesonulu nebuniloru, — nu e mirare dar, cá si eu me luai dupa lume...

Caus'a principala inse pentru ce am parasitu patri'a si am venitu aici o : cá sum — avutu.

Da, sum avutu, am facutu unu haupttreffer si acum nu asiú inschimbá nici chiar eu — fondulu teatrului natiunalu.

Indata ce am primitu banii la mana, facui si eu ca alti multi romani, me lapedai de próst'a mea natiune — si pasii in lumea larga, am pornitu la vojagiú in Evrop'a, pe scurtu, lapedai opincile si me facui cavaleru intregu.

Se intielege de sine, cá mai nainte de tóte mi cercai o — adorata, pe carea o iubiamu de multu, pre cum me iubiá si ea de multu...

Si asié indeplinu fericitu si urmarindu idealulu meu — venii si me asiediai aici.

Trei díle numai, si Rebec'a, dulcele meu angeru, (dupa ce s'ar fi botozatu de crestina,) deveni fidel'a mea sócia, si mi promise, cá nu va mai jocá pe fune, nici nu va mai calariú in circusu.

Poti cugetá ce omu fericitu sum eu! Am o multíme de amici si in câte-va díle am facutu fórte mare cunoscintia — pe langa tóte cá nici idoia n'am de limb'a franciuzésca. Cu nevést'a inca numai prin semne me potu inticlogo — dar eu si asié sum indestulitu!

Nu este dí lasata de Domnedieu sê nu fia la mine vr'unu banchetu, jocu séu alte petreceri.

De multe ori me asiediu intr'unu scaunu móle si pana ce nevést'a necasesce pre cavaleri si si-petrece, pana atunci eu cugetu la cele trecute...

Ce lucruri prozaice au fostu acele...

A lucrá la sóre; in frigu si in caldura; a studíá cu ani intregi, ca sê poti capetá o slugibutia; a strigá in lumea larga contra nedreptátiloru, fara ca sê aiba vr'unu resultatu.

Séu, cátu de ridiculosu mi pare acum luptele natiunale de la voi si alte lucruri ciudate.

Bine a dísu Br... cá la Paris, sunt alti gendarmi, alte ciacaue.

Aicé este viétia, nu la voi! Aici sunt amici fideli si aici e stimatu omulu ca omu.

Nu sciu cum s'a intemplatu, cá cine va a descoperitu, cá eu sum Romanu.

Eram desperatu cu totulú, cá m'oru paresi amicii. — Dar de unde?...

— Ah! Moise — asié me numescu ei, desi nu-mai nevést'a mea a fostu jidan'a — Rumen? Rumen?

Cum s'a descoperitu originea mea, peste o óra me impresurara o multíme de boiari din Romani'a.

Cu ei apoi me mai intielesei cane-canescu si insemnu de amicitia, am fost constrinsu, — sê imprumutu pe fia-care câte cu câte-va sute.

Dar pentru amici ce nu sacrifica omulu?!

Mi-enerara apoi ce viétia fericita au boierii carii petrecu aici, — au creditu fórte mare!

Poti vedé, frate Tandala, cá acum canta sê faci cum face lumea, — pentru aceea ti-am si scriu — ca unui prietenu vechiu — si éta te si svatuiescu, ca sê lasi tóte nebuníle natiunale si romanesci — si totu pune pe loteria, pana vei ajunge omu fericitu ca mine.

In locu sê conferesci pentru nescu lucruri próste cum sunt de exemplu pentru scóle, biserici, societáti, biblioceti, teatru — mai bine — pune pe loteria.

Ce lipsa au romanii de acele? se traimi pana potemu, — cá apoi déca vomu mori totu morti vomu fi.

Fii dar intieleptu si fá cum te-am invetiatu eu; si cum facu multi la noi.

Cátu mai curendu ti-voiu scrie despre miscá-rile de aici, si pana atunci remanu alu teu frate de cruce.

Pacala.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Unde fusesi, sora draga, de nu te-am vedutu atât'a vreme?

F. Am umblatu prin Orbi'a-mare.

T. Ce ai cautatu acolo?

F. Am avutu de lucru la protopopulu Crisiu.

T. Ce vorbesci tu de acoste? Dapoi câ protopopulu acela nu siede acolo, câ-ci Orbi'a-mare nu cade in protopopiatulu seu!

F. Ba dio acela siede acolo.

T. Si-apoi ispravit'ai bine cu elu?

F. Ba.

T. Cum asié?

F. D'apoi me dusei la elu, inse nu potui intrá, ca-ci in tinda mi-stete in cale gazdó'a dsale, o calvina cu numele Sári, carea me intrebá ce vreu? I spusei. Ea se duse inlaintru, si fiindu usi'a deschisa, audii cum intrebá protopopulu câ cine e p'afara? Sári response: „Egy oláh nyevászta!“ Protopopulu i díse: lasa intre! Sári osí la mine si mi-spuse, câ parintele protopopu asta-di nu póte primí pre nime.

T. So vede, câ Sári grigesce bine de parintele protopopu.

F. Bine dio aceea, candu e frigu nu lasa pe pop'a nici la biserica.

Se canta!

Invetiatorii din protopopiatulu Oradei-mari ar u tiené bucurosó o conferintia invetiatorésca, inse n'au conducatoriu, se cauta dar unu conducatoriu.

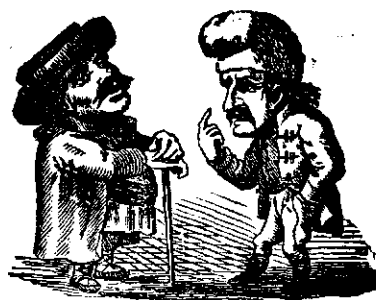
Friptur'a de gâsca.

Dupa unu prandiu intrebá o dama pe vecinulu seu, câ de ce s'a pusu friptura de gâsca totu-de-una innaintea ei. „Dieu“ respunsu acest'a „nu sciu care ar fi caus'a; dar intrebarea dtale atât'a e de unica, incâtu de câte ori voiú vedé o gâsca, totu-de-una mi-voiú aduce aminte de dta.“

Imprumutu bunu.

Nesce baeti intrecuti cari treceau pe langa o betrana ce maná nesce magari, o salutara: „Buna deminéti'a, mam'a magariiloru!“ „Buna demanétia, copii mei!“ response bab'a.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando, fostu ai la dieta?

M. Fostu.

T. Ce nou scói de acolo?

M. D'apoi unu deputatu magiaru a dísu, câ déca nu se va votá ajutoriulu pentru veduvele honvediloru, prin acést'a natiunalitátiloru li se va face nedroptatea cea mai mare.

T. Vedi câtu de multu ne iubescé dsa!

Datin'a nu este a dóu'a natura.

(Discursu tienutu in siedinti'a casinei romane din O.)

Domniloru! — (Diserantele se uita impregiuru si nu vede nici o dama apoi continua:) si Domniloru!

Se díce, câ datin'a este a dóu'a natura a omului!

Eu inse sum de parerea contraria! (Sé audímu, sé audímu.)

Pentru ce?

Voiú desfasiurá parerila mele indata. (Bé unu pocalu de apa, publiculu incepe a tustí.)

Am esperiatu, domniloru, — câ-ci am avutu adesea ocaziune, — câ datin'a nu este a dóu'a natura a omului! (Bravo! Sé audímu!)

Asié e!

Câ-ci déca datin'a ar fi a dóu'a natura, atunci de locu nu ar fi datina, ci — a dóu'a natura (Voci, asié e, bravo, aplause prelungite,) inse natura — dupa parerea mea nu este numai una a nume: natur'a naturala. (Aplause, asié, sé audímu.)

Din aceste dar, speru, câ ati potutu vedé si v'ati potutu convinge, câ datin'a nu este a dóu'a natura. — Si de órace timpulu o naintatu — multiamindu-ve de paciinti'a cu care me ascultarati incheiu pentru astadata cu: Datin'a nu este a dóu'a natura. — Quod erat demonstrandum! (aplause prelungite, plóia de cunune, si strigate de sé traiésca.)

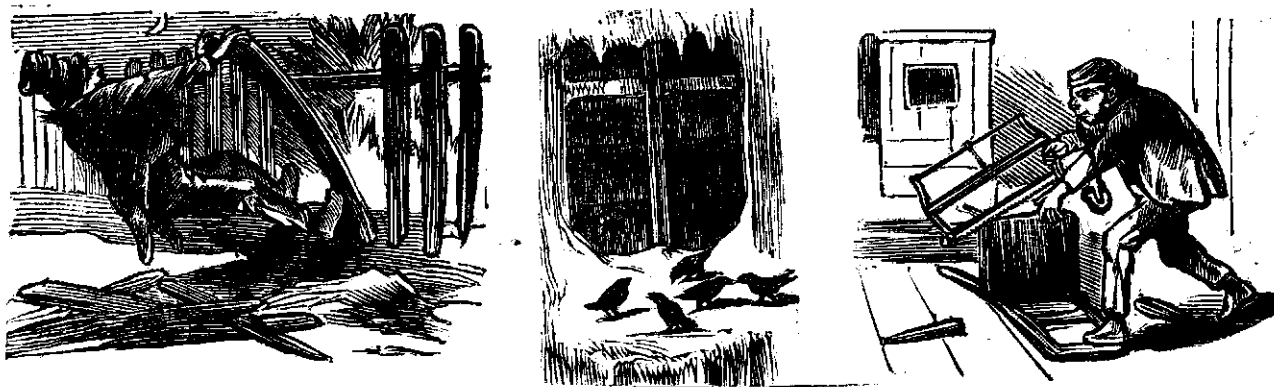
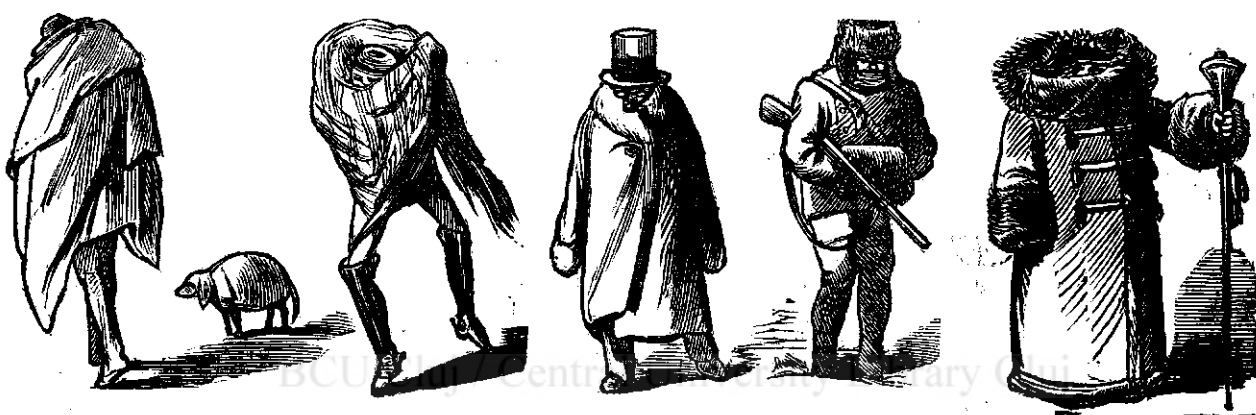
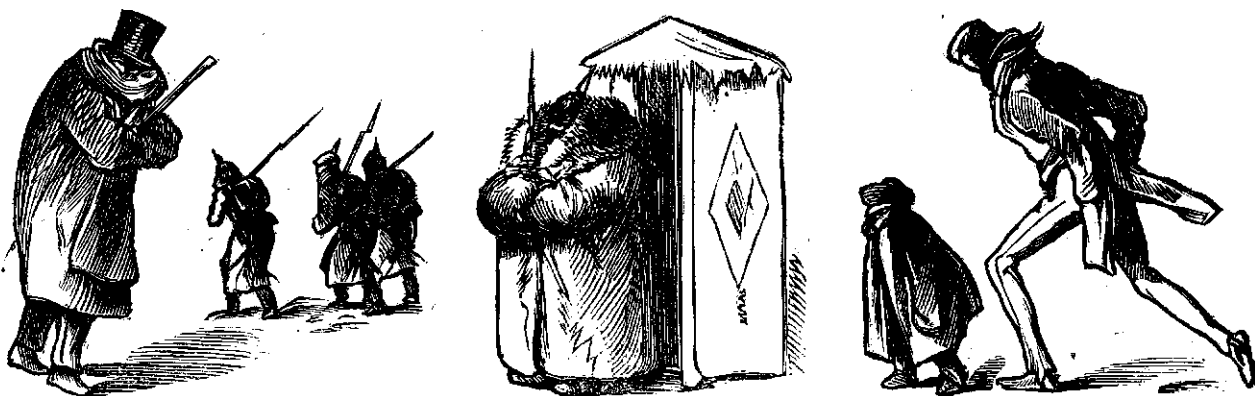
Dorinti'a unui morbosu.

Unu omu greu bolnavu díse mediculu seu, câ ar dorí, ca sé-lu sectiuneze dupa mórté.

— Pentru ce? — Iú intrebá mediculu.

— Pentru câ m'asiu simtí fórté nefericitu, déca nu asiu scí caus'a bólei mele.

Frigu de optu-spre-diece graduri.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'i'a Pessilora Nr. 9.